

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120212741
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120212741.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Šimkovej v spore žalobcu: S.. C. F., O., so sídlom I. XX, XXX XX N., proti žalovanému: A. I., N., nar. XX.XX.XXXX, bytom: XX P. St., J., D. P., P., naposledy na I. bytom: C. M./XX, XXX XX N., t.č. M. a M. N., J.. R. X, XXX XX N., právne zastúpený advokátskou kanceláriou BENČÍK & PARTNERS, s.r.o., Aurela Stodolu 12, 080 01 PREŠOV, IČO: 36 860 441, o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č.k. 11C/95/2020-20 z 18.11.2020 takto

rozhodol:

- I. Mení napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamieťa.
- II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinstančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. zriadil k nehnuteľnostiam pozemok parc. reg. C KN č. XXX, záhrada o výmere XX m², pozemok parc. reg. C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m², pozemok parc. reg. C KN č. XXX/X, záhrada o výmere XXX m², rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parc. reg. C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m² evidované na LV č. XXXX, pre katastrálne územie: C. C., obec: C. C., okres: N., pod B1 v podiele X k celku, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve X k celku žalovaného záložné právo v prospech žalobcu a to za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky z Dohody o odmene advokáta zo dňa XX.XX.XXXX vo výške 11.250,- Eur a II. súvisiacim výrokom o trovách konania rozhodol tak, že ich plnou náhradou zaviazal žalovaného.

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami čl. 4 ods. 1, čl. 24, čl. 35 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012, § 161 ods. 1, § 343 ods. 1 - 3, § 344, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP, § 151a Obč. zák., výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 a § 262 CSP.

3. Vychádzal pritom zo zistenia, že žalobca sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia domáhal za účelom zabezpečenia pohľadávky voči žalovanému vo výške 11.250,- Eur s príslušenstvom zriadenia záložného práva v jeho prospech vyplývajúcu z Dohody o odmene advokáta za poskytovania právnych služieb zo dňa XX.XX.XXXX v spojení so splnomocnením zo dňa XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, na základe ktorých žalobca poskytoval žalovanému/klientovi právne služby (obhajobu). Žalovanému boli dňa 13.03.2019 zaslané vyúčtovania zo dňa 20.02.2019 a 21.02.2019 vyhotovené v zmysle Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s uzatvorenou Dohodou o odmene advokáta zo dňa 10.11.2017 za poskytnuté právne služby. Žalovaný bol predžalobnou výzvou zo dňa 15.05.2019 vyzvaný na úhradu svojho vyššie uvedeného záväzku. Zo strany žalovaného k splneniu záväzku v dohodnutej lehote nedošlo. Žalovaný nepristúpil k úhrade

svojho záväzku ani v dodatočne poskytnutej lehote 10 dní po doručení Predžalobnej výzvy zo dňa 15.05.2019. Je pravdou, že žalovaný reagoval na vyššie predložené výzvy a vyúčtovanie trov právneho zastúpenia listom zo dňa 28.05.2019, v ktorom však žiada opätovne predložiť „rozpis Vašich výdajov od 29.03.2018 do 03.10.2018 a od 10.05.2018 do 30.08.2018“. Žalobca uvádza, že rozpis „výdajov“ pričom sa jedná o trovy právneho zastúpenia, ktoré žalovaný požaduje mu boli zaslané a špecifikované ako vyššie uvedených vyúčtovaniach trov právneho zastúpenia.

4. Ohrozenie exekúcie žalobca videl v tom, že žalovaný je v ostatnom čase trestne stíhaný pre niekoľko trestných činov v konaniach vedených na Okresnom súde Prešov, sp. zn: XXT/XX/XXXX a XT/XXX/XXXX za závažnú trestnú činnosť. Po právoplatnom odsúdení žalovanému vzhľadom na skutky, ktoré sa mu kladú za vinu mu hrozí trest odňatia slobody, kde trestná sadzba sa pohybuje v rozpätí niekoľkých rokov. Vzhľadom na to, že ide o osobu s cudzou štátnou príslušnosťou je nanajvýš pravdepodobné s poukazom na medzinárodné zmluvy o vydávaní osôb do cudziny, že sa na žalovaného bude aplikovať predmetné medzinárodné právo a teda, že samotný žalovaný požiadava o svoje vydanie do cudziny konkrétne do J., teda do krajiny trvalého bydliska za účelom výkonu trestu v krajine jeho trvalého bydliska. S poukazom na vyššie uvedené mal za to, že je vysoká pravdepodobnosť, že sa žalovaný bude chcieť zbaviť svojho majetku, a to z dôvodu, že výška pohľadávky nie je zanedbateľná ako aj v súvislosti s výkonom trestu odňatia slobody v krajine trvalého bydliska, čo môže významne ovplyvniť, priam až znemožniť vymožiteľnosť pohľadávky žalobcu.

5. Žalovaný je spoluvlastníkom nehnuteľnosti - pozemok parc. reg. C KN č. XXX, záhrada o výmere XX mX - pozemok parc. reg. C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX mX - pozemok parc. reg. C KN č. XXX/X, záhrada o výmere XXX mX - rodinný dom súpisné č. XXX, postavený na parc. reg. C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX mX evidované na LV č. XXXX, pre katastrálne územie: C. C., obec: C. C., okres: N., pod BX v podiele 1 k celku. Na základe stanovenia odhadu hodnoty uvedenej nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX je hodnota nehnuteľnosti 80.000,- Eur a hodnota spoluvlastníckeho podielu žalovaného k nehnuteľnosti predstavuje teda 40.000,- Eur.

6. Za účelom výkonu trestu v cudzine je vysoká pravdepodobnosť rizika, že žalovaný sa bude chcieť vyhnúť splneniu svojho záväzku predajom svojho podielu na vyššie uvedených nehnuteľnostiach, čím sa veriteľ, teda žalobca dostáva do postavenia, kedy úhrada jeho pohľadávky sa predajom vyššie uvedených nehnuteľností môže stať nevymožiteľnou. Predmetná obava o nevymožiteľnosť pohľadávky pramení zo skutočností, že uvedené nehnuteľnosti predstavujú jediný majetok, ktorý je známy a ktorého zabezpečenie môže zaisťiť splatenie predmetnej pohľadávky. Podľa vedomostí žalovaný nevlastní žiaden iný majetok vyššej hodnoty. Nakoľko podstata zabezpečovacieho opatrenia spočíva v možnosti reálneho zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcu - veriteľa, a ako potenciálneho oprávneného v exekučnom konaní, súd teda môže zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka s cieľom zabezpečiť výlučne peňažnú pohľadávku veriteľa teda žalobcu. S poukazom na uvedený list vlastníctva mal za to, že žalovaný sa môže zbaviť svojho majetku za účelom výkonu trestu odňatia slobody v krajine svojho trvalého bydliska, týmto konaním sa teda môže znemožniť úhrada peňažnej pohľadávky žalobcu. Na potvrdenie o možnom marení prípadného exekučného konania zo strany žalovaného svedčí aj to, že senát Krajského súdu Prešov v trestnom konaní uznesením sp. zn.: XTpo/XX/XXXX zo dňa 12.12.2017 ako aj uznesením sp. zn.: XXTos/XX/XXXX zo dňa 03.07.2018 okrem iného neprepustil obvineného z väzby na slobodu vzhľadom na to, že mal obavy, že by po prípadnom prepustení maril trestného konanie vzhľadom na neexistujúce sociálne väzby v I. ale existujúce sociálne väzby na H. J. ako štátny občan H. J., na J. kde trvale žije ako aj na F. pričom ide o krajinu pôvodu manželky žalovaného.

7. Žalobca mal za to, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nijakým spôsobom neobmedzí žalovaného - vzhľadom na výšku pohľadávky a konanie žalovaného ho zabezpečovacie opatrenie nijakým spôsobom neobmedzí.

8. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Základnými predpokladmi na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je spôsobilý predmet záložného práva, ktorým môžu byť veci, práva a majetkové hodnoty a toto zriadenie záložného práva bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku a zároveň existuje obava z budúceho zmarenia

exekúcie. Teda zriadením záložného práva sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí žalobca náležitým spôsobom osvedčiť. Súd takisto musí mať za preukázané, že existuje hmotnoprávny nárok, ktorého ochrany sa domáha, existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca je zaťažený povinnosťou preukázať súdu dôkazy, ktoré jednoznačne osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie. Miera osvedčenia sa riadi situáciou, najmä naliehavosťou riešenia. Aj v prípade splnenia formálnych a vecných predpokladov vyžadovaných zákonom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia súd musí ešte zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov strán sporu alebo tretích osôb, a teda posúdiť primeranosť zásahu, ktorý predstavuje zriadenie záložného práva. Procesnú zodpovednosť za výsledok konania (dôkazné bremeno) v tomto smere má len žalobca. Z charakteru zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti pre záver o potrebe jeho nariadenia. Súd preto, po oboznámení sa s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a listinami pripojenými k návrhu zistil, že žalobca žiada zriadiť záložné právo na spôsobilý predmet, kde jeho spôsobilosť vyvodzuje z jeho prevoditeľnosti, ktorými sú predmetné nehnuteľnosti, ktorých vlastníkom je žalovaný. Predpoklad spôsobilosti uplatňovanej pohľadávky žalobcu je daný, nakoľko pohľadávka je peňažná a vznikla titulom nesplnenia záväzku na základe Dohody o odmene advokáta za poskytovanie právnych služieb zo dňa 10.11.2017 ani v dodatočnej poskytnutej lehote 10 dní. Oprávnenosť nároku žalobcu a jeho výška môžu byť predmetom dokazovania v ďalšom konaní. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní, pre prípad úspechu žalobcu v konaní o veci samej. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva je dôvodný, a návrhu v celom rozsahu vyhovel. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z plného úspechu žalobcu.

9. Toto rozhodnutie súdu prvej inštancie včas podaným odvolaním, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/,g/,h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia, nedostatočnosť doteraz zisteného skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci), napadol žalovaný. Žalovaný na prvom mieste rozporuje výšku dohodnutej odmeny za jeden úkon právnej služby v sumu 250,-Eur s dobrými mravmi, pričom predložená Dohoda o poskytnutí právnych služieb z 10.11.2017 sa týkala iba obhajoby v trestnej veci sexuálneho zneužívania, ale nie znásilnenia. Preto v druhej trestnej veci nemôže žalobca účtovať odmenu 250,-Eur, ale iba odmenu podľa advokátskej tarify. Ďalej žalovaný namieta, že mu doposiaľ zo strany žalobcu neboli doručené žiadne faktúry - daňové doklady, tu poukazujúc aj na nezrovnalosti vo vyúčtovaní v otázke platcovstva DPH. Žalovaný v odvolaní ďalej poukazuje na to, že žalobcovi už hotovostne vyplatil za obhajobu celkovo sumu 18.000,-Eur, ktorú vzhľadom na jej výšku považuje za neadekvátnu a vyplatenú v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný taktiež namieta nedôvodnosť zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu jeho možnej extradície do J., ktorej nie je štátnym občanom, lebo je občanom H., v ktorom už nemá žiadne existujúce sociálne väzby. Odvolateľ poukazuje aj na neadekvátny pomer hodnoty zablokovaných nehnuteľností k potencionálnej výške žalovanej pohľadávky, ktorá je 4x nižšia. V neposlednom rade odvolateľ vytýka súdu prvej inštancie, že neuložil žalobcovi podať žalobu vo veci samej. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

10. Žalobca do rozhodnutie odvolacieho súdu stanovisko k odvolaniu nepodal.

11. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že žalovaný použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, g/,h/ CSP), v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 388 CSP).

12. V zmysle § 343 Civilného sporového poriadku zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená (ods. 1). Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra (ods. 2). Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím (ods. 3).

13. V zmysle § 344 Civilného sporového poriadku ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

14. Úvodom je potrebné poznamenať, že zabezpečovacím opatrením súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka. Dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zabezpečiť reálnu vykonateľnosť súdneho rozhodnutia zriadením záložného práva. Zabezpečením reálnej vykonateľnosti súdneho rozhodnutia treba rozumieť opatrenie spôsobilé odvrátiť stav, pri ktorom by v dôsledku možného počínania z rozhodnutia povinnej osoby, mohlo dôjsť buď k úplnému vylúčeniu možnosti osoby z rozhodnutia oprávnenej úspešne sa domôcť núteného splnenia uloženej povinnosti, alebo prinajmenšom k podstatnému sťaženiu prístupu oprávneného k uplatneniu takejto možnosti (oboje za predpokladu, že navzdory existencii vykonateľného rozhodnutia povinný odmietne uloženú povinnosť splniť dobrovoľne). Existencia takejto obavy nie je síce prítomnou vždy, na jej prítomnosť však možno usudzovať najmä z hľadiska vyvíjania aktivít povinným, týkajúcich sa jeho majetku (napr. v smere zbavenia sa ho).

15. Zabezpečovacie opatrenie slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Samotný výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení a vzniká až zápisom do príslušného registra. Vo všeobecnosti záložné právo ako vecné právo k cudzej veci (zálohu) plní okrem zabezpečovacej funkcie aj uhradzovaciu funkciu, ak primárna povinnosť dlžníka spočívajúca v úhrade peňažnej pohľadávky nebude splnená. Konanie o nariadení zabezpečovacieho opatrenia je plne ovládané dispozičným princípom strán. To znamená, že toto konanie nie je možné začať ex offo, ale len na návrh.

16. V návrhu na začatie konania na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia musí veriteľ (navrhovateľ), okrem všeobecných náležitostí podania a žaloby, opísať rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce obavu, že exekúcia bude ohrozená, predmet záložného práva ako aj skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež k návrhu pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva. Konajúci súd musí pred rozhodnutím o nariadení zabezpečovacieho opatrenia skúmať splnenie podmienok na jeho nariadenie, pričom konajúci súd spravidla dokazovanie nevykonáva, rozhoduje bez pojednávania a výsluchu strán. Toto dokazovanie preto teória práva označuje ako osvedčovanie, teda súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pri ich zisťovaní súd neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takého postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu so zreteľom na všetky okolnosti prípadu javia ako nanajvýš pravdepodobné, pričom strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 149 a nasl. CSP). Na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutné, aby strana osvedčila potrebu nevyhnutnej ochrany jej práv a právom chránených záujmov a tiež dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie. Zákonná úprava pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak vyžaduje splnenie základných hmotnoprávných podmienok, ktorými sú: a/ osvedčenie dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, b/ existencia budúceho zmarenia exekúcie (princíp opodstatnenosti) a c/ primeranosť zásahov do majetkových pomerov dlžníka (princíp proporcionality).

17. Všetky uvedené požiadavky a predpoklady pre rozhodovanie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevzal súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu vo svojom rozhodnutí na zreteľ, v dôsledku čoho potom nesprávne rozhodol, ak návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo výroku I. vyhovel.

18. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v podstate dôvodiac jednak spôsobilosťou predmetu, ktorý má byť záložným právom postihnutý (nehnutelnosti sú prevoditeľné a vlastnícky patriace žalovanému) a jednak spôsobilosťou uplatňovanej pohľadávky (je

peňažnej povahy a vznikla titulom nesplnenia záväzku z Dohody o odmene advokáta ani v dodatočne poskytnutej lehote). Zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má podľa názoru súdu prvej inštancie odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní, pre prípad úspechu žalobcu v konaní o veci samej.

19. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v danej veci neosvedčil splnenie dvoch základných podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, a to jednak obavu z budúceho zmarenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), ako i primeranosť zásahu do majetkových pomerov dlžníka (princíp proporcionality).

20. Podľa odvolacieho súdu tvrdenia žalobcu v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie sú spôsobilé na vyvodenie obavy zo zmarenia uspokojenia pohľadávky v rámci exekúcie. Z tvrdení žalobcu je zrejmé, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodňuje neochotou žalovaného plniť záväzok ani v dodatočne určenej lehote na plnenie, ktorý je žalovaným spochybňovaný, možnosťou extradície žalovaného na výkon trestu do cudziny a obavou žalobcu z rizika možného zbavovania sa nehnuteľností žalovaným, ktoré sú jeho jediným žalobcovi známym bonitným majetkom. Samotné konanie žalovaného, ktorý spochybňuje svoj záväzok voči žalobcovi a z toho prameniaca neochota plniť záväzok, ani predpoklad extradície žalovaného na výkon trestu do cudziny, nemožno automaticky považovať bez ďalšieho za konanie, ktoré vzbudzuje objektívnu obavu z možného zmarenia budúcej exekúcie v súvislosti s pohľadávkou žalobcu, ktorej samotná existencia v tomto štádiu ostáva prinajmenšom hmlistou. Tu navyše platí, že ani samotná existencia pohľadávky, ktorá by už bola súdom priznaná, nebola by ešte dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca podľa posúdenia odvolacieho súdu neuviedol žiadne skutočnosti objektívne odôvodňujúce obavu, že by prípadná exekúcia mohla byť zmarená a jeho subjektívne vyššie popísané tvrdenia neboli preukázané faktami a zostávajú len v rovine vyslovenej hypotézy. Samotné ničím nepodložené tvrdenie žalobcu o ohrození výkonu exekúcie na vymoženie jeho pohľadávky nebolo dostatočným osvedčením existencie eventuálnej ujmy mu hroziacej s tým, že samotný dlh (hoc nateraz hmlistý), nemôže byť bez ďalšieho dôvodom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

21. Ďalej je potrebné zvýrazniť, že pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie je nutné zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd nariaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť celkom zjavný nepomer a musí sa rešpektovať zásada a požiadavka proporcionality. V danej veci hodnota nehnuteľností, ku ktorým má byť na základe navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo je však niekoľkonásobne vyššia (vychádzajúc z tvrdení samotného žalobcu), ako je hodnota pohľadávky, t.j. hmotnoprávneho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, a ktorého existencia, ako už bolo vyššie spomenuté, ostáva v tomto štádiu prinajmenšom hmlistou, hoc by sa o nej malo rozhodovať v samostatnom spore. Potom vychádzajúc z nutnosti dodržania zásady proporcionality, zmyslom ktorej je, aby zriadením záložného práva zabezpečovacím opatrením nebola spôsobená ujma na základných právach žalovaného a aby takáto ujma nebola neprimeraná sledovanému cieľu, preto odvolací súd dospel k záveru, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení by došlo k neprimeranému zásahu do majetkových práv žalovaného. Nesporne totiž budúca pohľadávka žalobcu by bola zriadením záložného práva zabezpečená v niekoľkonásobne vyššej výške vo vzťahu k hodnote založených nehnuteľností.

22. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak, ako žiadal žalobca splnené neboli, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 388 CSP zmenil spôsobom uvedeným vo výroku I. tohto uznesenia (zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia), vychádzajúc pritom zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Na ďalšiu argumentáciu žalovaného, zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už prívodiť úspech jeho odvolaniu, nepovažoval odvolací súd reagovať špecifickou odpoveďou.

23. O nároku na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému bol priznaný nárok na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu (v dôsledku úplného zvrátenia výsledku konania na súde prvej inštancie na základe dôvodne podaného odvolania sa plne úspešnou stranou s nárokom

na náhradu trov konania stal práve žalovaný). O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).